

זֶה חֶסֶד מִלִּפְנֵי הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ וְזֶה חֶסֶד מִלִּפְנֵי הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ
דִּקְלָב לְעֹמֶר מִזֶּה רִנָּתוֹ לְ"עֵד לְעַד מִקְוֵה שִׁדְּחָה לְעֵד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל" ע
זֶה חֶסֶד מִלִּפְנֵי הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ וְזֶה חֶסֶד מִלִּפְנֵי הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ
זֶה חֶסֶד מִלִּפְנֵי הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ וְזֶה חֶסֶד מִלִּפְנֵי הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ
זֶה חֶסֶד מִלִּפְנֵי הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ וְזֶה חֶסֶד מִלִּפְנֵי הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ג' תַּמּוּז (יומא דהילולא רבה דרבנו

מנחם מנדל שניאורסאהן מליובאווישט)

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹתְרֵי הַיּוֹמִי:

הַתּוֹרָה הַ

תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חֲגִגּוֹ, כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל
הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹקֵי יַעֲקֹב (תהלים פ"א):

א הָעֶקֶר הוּא הָאֱמוּנָה, וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְחַפֵּשׂ אֶת עֵצְמוֹ
וּלְחַזֵּק אֶת עֵצְמוֹ בְּאֱמוּנָה. כִּי יֵשׁ סוֹבְלֵי חֲלָאִים,
שְׂיֵשׁ לָהֶם מַכּוֹת מְפֹלְאוֹת, וְהֵם סוֹבְלֵי הַחֲלָאִים רַק בְּשִׁבִיל נְפִילַת
הָאֱמוּנָה, בְּבַחֲיִנַת (דְּבָרִים כ"ח): "וְהִפְלֵא ה' אֶת מַכּוֹתַי מִכּוֹת גְּדֻלַּת
וְנֶאֱמָנוֹת וְחָלִים רָעִים וְנֶאֱמָנִים". 'וְנֶאֱמָנִים' דִּיקָא, כִּי הֵם בָּאִים
עַל־יְדֵי פְגַם אֱמוּנָה, כִּי עַל־יְדֵי נְפִילַת הָאֱמוּנָה בָּאִים מַכּוֹת
מְפֹלְאוֹת, שְׂאִין מוֹעִיל לָהֶם לֹא רְפוּאוֹת וְלֹא תַּפְלָה וְלֹא זְכוּת
אָבוֹת.

כ כָּל הַרְפוּאוֹת הֵם עַל־יְדֵי עֲשָׂבִים, וְהֵם גְּדֻלִּים רַק עַל־יְדֵי
אֱמוּנָה, כְּמוֹ שְׂאֶמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרֹנָם לְבָרְכָה (תענית ח): 'אִין
הַגְּשָׁמִים יוֹרְדִין אֶלָּא בְּזְכוּת אֱמוּנָה', שְׂנֶאֱמַר: "אֶמֶת מֵאֶרֶץ
תִּצְמַח, וְצִדְקַת מִשְׁפָּטִים נִשְׁקֶף". שְׂכַּשְׂיֵשׁ אֱמוּנָה, אִזּוּ יוֹרְדִין גְּשָׁמִים
וְצוֹמְחִים עֲשָׂבִים, וְאִזּוּ יֵשׁ רְפוּאוֹת, אֲבָל עַל־יְדֵי נְפִילַת הָאֱמוּנָה
אִין גְּשָׁמִים, וְאִזּוּ אִין רְפוּאוֹת. גַּם עֶקֶר כַּח הַרְפוּאוֹת שְׂיֵשׁ בְּכָל עֲשָׂב
וְעֲשָׂב הוּא עַל פִּי הַסֵּדֶר שְׂיֵשׁ לְהַזְרָעִים, לְפִי הַמָּקוֹם וּלְפִי הַזְּמַן.
כִּי יֵשׁ עֲשָׂב, שְׂעֶקֶר כַּחוֹ לְרְפוּאוֹת הוּא רַק כְּשִׁקּוּצְרִין אוֹתוֹ, עַד

שְׁלֹא הֵבִיא שְׁלִישׁ, וְאַחַר כֵּךְ אֵין כַּח לְאוֹתוֹ עֹשֶׁב לְרַפְּאוֹת. וְכֵן יֵשׁ עֹשֶׁב, שְׁכַחוּ רַק כְּשֶׁנִּגְמַר, עַד שֶׁנּוֹפֵל מֵאֲלוֹ, וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה, כְּפִי הַסֵּדֶר שֶׁל הַזְּמַן שִׁישׁ לָהֶם. וְכֵן יֵשׁ סֵדֶר לְפִי הַמָּקוֹם – שֶׁבְּמָקוֹם זֶה גָּדַל זֶה הָעֹשֶׁב, וּבְמָקוֹם אֲחֵר גָּדְלִים עֹשְׁבִים-אַחֲרִים, וְעָקֵר כַּחֵם לְרַפְּאוֹת הוּא רַק עַל פִּי הַסֵּדֶר שִׁישׁ לָהֶם לְפִי הַזְּמַן וְהַמָּקוֹם.

וּסְדֵר הַזְּרָעִים הוּא עַל-יְדֵי אֲמוּנָה, בְּבַחֲיִנַת (שְׁכַת לֹא): 'אֲמוּנָה – זֶה סֵדֶר זְרָעִים', שֶׁעַל יְדֵי אֲמוּנָה נַעֲשֶׂה הַסֵּדֶר שֶׁל הַזְּרָעִים לְפִי הַזְּמַן וְהַמָּקוֹם, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לָהֶם כַּח לְרַפְּאוֹת, וְעַל כֵּן עַל-יְדֵי נְפִילַת הָאֲמוּנָה אֵין מוֹעִיל רְפוּאוֹת. וְכֵן תְּפִלָּה הוּא גַם כֵּן בְּבַחֲיִנַת אֲמוּנָה, כְּמוֹ שְׁכַת-טוֹב (שְׁמוֹת י"ז) "וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה", וְתִרְגוּמוֹ: 'פְּרִישָׁן בְּצִלוֹ'. וְכֵן זְכוּת אָבוֹת נִתְּנָה גַם כֵּן רַק עַל-יְדֵי אֲמוּנָה, בְּבַחֲיִנַת (שִׁירַת-הַשִּׁירִים ב:) "הַנְּצָנִים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ". 'הַנְּצָנִים' – אֵלֶיךָ אֲבָהֶן, כְּמוֹ שְׁכַת-טוֹב בַּזֶּהר הַקָּדוֹשׁ (בַּהֲקָדְמָה א:), הֵם נִרְאוּ וְנִתְּנָה לֵיךְ בְּאֶרֶץ שְׁהִיא בְּבַחֲיִנַת אֲמוּנָה, כְּמוֹ שְׁכַת-טוֹב (תְּהִלִּים ל"ז): "שָׁכַן אֶרֶץ וּרְעָה אֲמוּנָה", בְּבַחֲיִנַת: 'עֶפְרַיִם מָאֲנָא דְכְּלָהּוּ' (תְּקוּנַי זֶהר, תְּקוּנַת ע' ק"כ:). עַל-כֵּן עַל-יְדֵי נְפִילַת הָאֲמוּנָה אֵין מוֹעִיל לוֹ לֹא רְפוּאוֹת וְלֹא תְּפִלָּה וְלֹא זְכוּת אָבוֹת, כִּי כָּל אֵלוֹ הֵם בְּבַחֲיִנַת אֲמוּנָה כַּנִּלְ.ל.

וְגַם אֵין מוֹעִיל לְהַחֲלוֹתָ קוֹל צְעָקָה שֶׁל אָח וּגְנִיחוֹת, שֶׁלְּפַעֲמִים מוֹעִיל לְהַחֲלוֹתָ אֵלוֹ הַקּוֹלוֹת, שֶׁמֵּרַחֲמִין עָלָיו עַל-יְדֵי קוֹלוֹת הַלָּלוּ, אֲבָל עַל-יְדֵי נְפִילַת הָאֲמוּנָה גַם זֶה אֵין מוֹעִיל, כִּי הַגְּנִיחוֹת וְצְעָקַת אָח הַנִּלְ לֹא הֵם קוֹל בְּלֹא דְבוּר, וְקוֹל – זֶה בְּבַחֲיִנַת אֲבָהֶן, כִּי הַקּוֹל כָּלוּל מֵאֵשׁ מִים רוּחַ (תְּקוּנַת ס"ט), שֶׁהֵם בְּבַחֲיִנַת תְּלַת אֲבָהֶן, וְהֵם נִרְאוּ וְנִתְּנָה לֵיךְ רַק עַל-יְדֵי אֲמוּנָה, שְׁהִיא בְּבַחֲיִנַת עֶפְרַיִם מָאֲנָא דְכְּלָהּוּ. וְעַל כֵּן עַל-יְדֵי נְפִילַת הָאֲמוּנָה אֵין מוֹעִיל לוֹ גַם הַקּוֹלוֹת הַנִּלְ ל.

וְגַם עַל-יַדֵּי-זֶה בְּעֶצְמוֹ אֵין מוֹעִיל לוֹ רְפוּאָה, כִּי עֶקֶר הָרְפוּאָה
 הִיא עַל-יַדֵּי הַתְּמוּגוֹת הַיְסוּדוֹת, כִּי יֵשׁ אַרְבְּעָה יְסוּדוֹת:
 אֵשׁ, מַיִם, רוּחַ, עֶפְרָה, וְצָרִיף לְזֶה חֹכֵם גָּדוֹל, שְׂיַדַּע עַל פִּי
 (דָּאקְטִירִי) לְמִיזַג הַיְסוּדוֹת שְׂיֵשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִן הָעֲשׂוּבִים, כְּפִי
 הָרְפוּאָה שְׂצָרִיף זֶה הַחוֹלָה לְפִי קְלָקוּל הַיְסוּד, שְׁנַתְּקָלְקֵל וְנַחֲלֵשׁ
 אֶצֶל זֶה הַחוֹלָה. (גַּם בְּהַכָּרַעַת הַקּוֹל יֵשׁ בְּחִינַת הַתְּמוּגוֹת
 הַיְסוּדוֹת), וְעַל כֵּן עַל-יַדֵּי פְּגָם אֲמוּנָה, שְׂעַל-יַדֵּי-זֶה נִפְגָּם בְּחִינַת
 הָאֲרְבְּעָה יְסוּדוֹת, כִּי כָלֵם מֵתְגַלֵּין רַק עַל-יַדֵּי בְּחִינַת עֶפְרָה שֶׁהִיא
 מְאֵנָּה דְכָלְהוּ, עַל-כֵּן אֵין לוֹ רְפוּאָה:

ב וְהַתְּקוּן לְזֶה הוּא שְׂצָרִיכִין לְחַתֵּר וְלִמְצֵא הַמַּיִם, שְׂמַשֵּׁם
 גְּדֻלָּה הָאֲמוּנָה. וְאֵלוֹ הַמַּיִם הֵם בְּחִינַת עֲצוֹת
 שְׂמַשֵּׁם גְּדֻלָּה הָאֲמוּנָה, בְּבְחִינַת (יִשְׁעִיָה כ"ה): "אֹדְדָה שְׂמָךְ כִּי עָשִׂיתָ
 פְּלֵא עֲצוֹת מֵרַחֵק אֲמוּנָה אֲמֵן"; שְׂעַל יַדֵּי הָעֲצוֹת גְּדֻלָּה הָאֲמוּנָה.
וְעֲצוֹת הֵם בְּחִינַת עֵמֶק הַלֵּב, הֵינּוּ כְּשֶׁנִּתְקַלְקַל וְנוֹפֵל
 הָאֲמוּנָה, עַד שֶׁאֵין מוֹעִיל אֲפִלוֹ קוֹל צַעֲקָה, שֶׁהוּא
 קוֹל בְּלֹא דְבוּר כַּנ"ל, אַזֵּי צָרִיכִין לְצַעֵק מִן הַלֵּב לְבַד, בְּבְחִינַת
 (אֵיכָה ב): "צַעֵק לְבָם אֵל ה'", שֶׁהוּא צַעֲקַת הַלֵּב לְבַד, בְּלִי קוֹל,
 בְּבְחִינַת (תְּהִלִּים ק"ל): "מִמַּעַמְקִים קָרְאתִיךָ ה'" - מִמַּעַמְקָא דְלְבָא.
 וְעֵמֶק הַלֵּב זֶה בְּחִינַת עֲצוֹת, בְּבְחִינַת (מִשְׁלֵי כ): "מַיִם עֵמֶקִים עֲצָה
 בְּלֵב אִישׁ". וְעַל כֵּן כְּשֶׁאֵין מוֹעִיל קוֹל צַעֲקָה מִחַמַּת נְפִילַת
 הָאֲמוּנָה, אַזֵּי צָרִיכִין לְצַעֵק מִן הַלֵּב לְבַד; בְּלִי קוֹל, רַק מִמַּעַמְקָא
 דְלְבָא, וְעַל-יַדֵּי-זֶה נִתְגַּלֵּין הָעֲצוֹת כַּנ"ל, שֶׁהֵם בְּחִינַת: "מַיִם
 עֵמֶקִים עֲצָה" וְכו'.

וְעַל- יַדֵּי הָעֲצוֹת שְׁנַתְּגַלֵּין בְּעוֹלָם, (דְּהֵינּוּ שְׂיִוְדָעִין בְּעוֹלָם
 לְתַן עֲצָה לְנַפְשָׁם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׂצָרִיף),

על-ידי-זה גדלה האמונה, בבחינת: "עצות מרחק אמונה אמן", כנ"ל. ואזי חוזר ונתתקן כל הבחינות הנ"ל, כי העצות הם בבחינת פלא, בבחינת: "אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחק" וכו', ועל-ידי-זה נתתקן ומקבל רפואה להמכות המפלאות, שהם בבחינת: "והפלא ה' את מכתך" וכו'. גם תפלה היא בבחינת פלאות בבחינת (שמות ט"ו): "נורא תהלת עשה פלא". וכן זכות אבות, בבחינת (תהלים ע"ח): "נגד אבותם עשה פלא":

וזהו: "ואנכי תרגלתי לאפרים" (חושע י"א) – זה בבחינת עצות, כמו שכתוב (שמות י"א): "העם אשר ברגליך" – ההולכים אחר עצתך. קחם על זרועתיו – זה בבחינת זכות אבות, שהם "זרועות עולם" (דברים ל"ג). ולא ידעו כי רפאתים – כי באמת על-ידי-זה נעשה רפואה כנ"ל:

וזהו בבחינת בריאת העולם, ברישא חשוכא והדר נהורא. חשך זה בבחינת העדר העצה, בבחינת (איוב ל"ח): "מי זה מחשיך עצה במליון" ואחר כך, כשנתגלה העצה שהוא בבחינת עמק, בבחינת מים עמקים, זה בבחינת (שם י"ב): "מגלה עמקות מני חשך". וכל מה שנתגלה יותר האור, דהינו העצה, ונדחה החשך שהוא העדר העצה, נתגדל האמונה ביותר.

כי עקר גדול האמונה הוא בבחינת (תהלים צ"ב): "ואמונתך בלילות", דהינו כל מה שנדחה והולך חלק מהלילה ונתקרב אל אור היום, נתגדל האמונה ביותר, וכן הולכת ונגדלת מעט מעט, כפי מה שנדחה מהלילה ונתקרב יותר אל היום, עד שבאור היום אז נתגדל האמונה בשלמות, בבחינת (איכה ג): "חדשים לבקרים רבה אמונתך". ואז, באור היום, הוא עקר צמיחת הרפואה, בבחינת (ישעיה נ"ח): "אז יבקע פשח אורך"

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ד'קלו - צמח מורה ר"ת זצ"ל "צדק צני מלכות שדך צמד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְאַרְכָּתָךְ מִהֲרָה תִצְמַח". נִמְצָא שְׁעַל יְדֵי הַתְּגִלוֹת הָעֵצָה שֶׁהִיא
בְּחִינַת הַתְּגִלוֹת הָאֹר מִן הַחֲשֵׁךְ, דְּהֵינּוּ שְׂנֵדָחָה הַחֲשֵׁךְ שֶׁהוּא
בְּחִינַת לִילָה, וְנִתְגַּלָּה הָאֹר, בְּחִינַת יוֹם, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְגַּדַּל
הָאֱמוּנָה כַּנ"ל, וְעַל-יְדֵי-זֶה עָקַר הָרְפוּאָה, בְּבְחִינַת: "אִזּוּ יִבְקַע
כְּשֶׁחָר אֹרֶךְ וְאַרְכָּתָךְ" וְכו'.

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹתֵרִין הַיּוֹמִי:

תקעו אמונה - ה

א הָעָקֶר הוּא הָאֱמוּנָה וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְחַפֵּשׂ אֶת עֵצְמוֹ אִם
אֱמוּנָתוֹ שְׁלֵמָה וּלְחַזֵּק אֶת עֵצְמוֹ בְּאֱמוּנָה תָּמִיד. כִּי עַל-יְדֵי פְגַם
אֱמוּנָה בָּאִים מַכּוֹת מְפֹלְאוֹת שְׂאִין מוֹעִיל לָהֶם לֹא רְפוּאוֹת וְלֹא
תְּפִלָּה וְלֹא זְכוּת אָבוֹת. כִּי כָּל הָרְפוּאוֹת הֵם עַל-יְדֵי עֲשׂוּבִים וְהֵם
גִּדְלִים רַק עַל-יְדֵי אֱמוּנָה, גַּם עָקֶר כַּח הָרְפוּאָה שְׂיִישׁ בְּכָל עֵשֶׁב
וְעֵשֶׁב הוּא עַל-פִּי הַסֵּדֶר שְׂיִישׁ לְהַעֲשׂוּבִים וְהַזְרָעִים לְפִי הַמָּקוֹם
וְהַזְמַן. הֵינּוּ לְקַצֵּרם בַּמָּקוֹם הָרְאוּי. שְׂכַשְׂגִּדְלִין בְּאוֹתוֹ הַמָּקוֹם יִישׁ
לָהֶם כַּח לְרִפְאוֹת וְלֹא כְּשֶׂגִדְלִין בַּמָּקוֹם אַחֵר, וְכֵן לְקַצֵּרם בַּזְמַן
הָרְאוּי לָהֶם כִּי יִישׁ עֵשֶׁב שְׂכָל כַּחוֹ לְרִפְאוֹת הוּא כְּשֶׁקוֹצְרִים אוֹתוֹ
עַד שֶׁלֹּא הֵבִיא שְׂלִישׁ וְלֹא אַחֲר־כֵּן. וְכֵן יִישׁ עֵשֶׁב שְׂכָל כַּחוֹ
לְרִפְאוֹת רַק כְּשֶׁנִּגְמַר עַד שֶׁנוֹפֵל מֵאֲלוֹ וְלֹא קֶדֶם. וְעַל-יְדֵי אֱמוּנָה
נַעֲשֶׂה סֵדֶר הַזְרָעִים לְקַצֵּרם בַּמָּקוֹמָם וּבַזְמַנָּם הָרְאוּי כִּדִּי שִׁיְהִיָּה
לָהֶם כַּח לְרִפְאוֹת. וְעַל-יְדֵי נְפִילַת הָאֱמוּנָה קוֹצְרִין אוֹתָם הַזְרָעִים
עֵצְמָם לְרְפוּאוֹת אֲבָל שֶׁלֹּא בַּמָּקוֹמָם וּבַזְמַנָּם הָרְאוּי, וְעַל כֵּן אִין
לָהֶם כַּח לְרִפְאוֹת. גַּם עָקֶר הַתְּגִלוֹת זְכוּת אָבוֹת לְזְכוּת לְרְפוּאָה
בְּזְכוּתָם הוּא גַּם כֵּן רַק עַל-יְדֵי אֱמוּנָה. גַּם עָקֶר מֶה שְׂמוֹעֶלֶת
הַתְּפִלָּה לְפַעַל בְּקִשְׁתּוֹ הוּא גַּם כֵּן רַק עַל-יְדֵי אֱמוּנָה. גַּם עַל-יְדֵי

נְפִילַת הָאֱמוּנָה אֵין מוֹעִיל לְהַחֲלוֹתָהּ קוֹל צְעָקָה שֶׁל אָח וּגְנִיחוֹת שֶׁלפְּעָמִים מְרַחֲמִין עָלָיו מִן הַשָּׁמַיִם עַל־יְדֵי־זֶה וְעַל־יְדֵי נְפִילַת הָאֱמוּנָה גַם זֶה אֵין מוֹעִיל:

ב כְּשֶׁאָדָם נוֹפֵל מֵאֱמוּנָה וְאֵין מוֹעִיל אֲפֹלוּ קוֹל צְעָקָה בְּלֹא דְבוּר. אִז צָרִיד לְצַעֵק מֵעֵמֶק הַלֵּב בְּבַחֲיִנַת: "מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיךָ ה'", מֵעֵמֶק דְּלִבָּא, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִתְגַּלִּים עֲצוֹת עֲמֻקּוֹת שִׁיּוֹדְעִים לְתֵת עֲצָה לְנַפְשָׁם כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שֶׁצָּרִיד. וְעַל־יְדֵי־זֶה גְדֻלָּה הָאֱמוּנָה וְנִתְתַּקְּנָת, וְעַל־יְדֵי־זֶה חוֹזְרִים וְנִתְתַּקְּנִים כָּל הַדְּבָרִים הַנִּלְשָׁהם רְפוּאָה וְזִכּוֹת אָבוֹת וְתַפְלָה וְכוּ':

סֵדֶר יְפִי מִלִּי הַרְצֵה לִי הַיּוֹמִי:

פַּח וְהִנֵּה בַשָּׁנָה הַזֹּאת לֹא הָיוּ אֶתְרוּגִים מְצוּיִים וְכִבֵּר הַגִּיעַ אֹזֶר לְיוֹם שְׁשִׁי שֶׁהוּא עָרֵב סְבוֹת וְעַדִּין לֹא הָיָה פַּח אֶתְרוּג וְכֵן בְּכָל סְבִיבוֹתֵינוּ לֹא הָיָה שׁוֹם אֶתְרוּג וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמָיו סָבַב שֶׁהִגִּיעוּ שְׁנֵי אֶתְרוּגִים לְנַעֲמִירוֹב, וְנִסְעָתִי לְשָׁם וְהָיָה לִי מִלְחָמָה גְּדוֹלָה קִדְּם שְׁזָכִיתִי לְפַעֵל לְהַבִּיא הָאֶתְרוּג הַמְּבַחֵר לְפָה וְנִתְתִּי בְּעֵדוֹ סָךְ רַב שֶׁשָּׂה וְשִׁשִּׁים רוּבֵל־כֶּסֶף, אֲבָל בְּאוֹתוֹ הָעֵת הָיָה מְצִיָּאָה גְּדוֹלָה וַיֵּשׁ בָּזֶה מַעֲשֵׂה שְׁלֵמָה לְסַפֵּר אֵיד זָכִיתִי לְהוֹצִיאוֹ מִנַּעֲמִירוֹב שֶׁהִיא עִיר גְּדוֹלָה כְּפֹלִים כְּמוֹ פַּח בְּרִסְלָב וְלַהֲבִיאוֹ לְפָה אֵד אֵי אֲפֹשֶׁר לְהֵאָרִיד בָּזֶה, טוֹב לְהוֹדוֹת לַה' אֲשֶׁר עַד כַּה עֲזָרְנִי: פֹּט וְהִנֵּה בְּבֵית זֶה נִתְיַסְדוּ הַתַּפְלוֹת הַקְּדוּשִׁים בְּרַב חֲסֵדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר נוֹרְאוֹת יִקְרַת אֵלוֹ הַתַּפְלוֹת יוֹדַע כָּל אֶחָד בְּנַפְשׁוֹ כָּל מִי שֶׁחָפֵץ בְּאַמֶּת וְכוּ':

צ וְהִנֵּה מֵה שֶׁעֲבַר מֵאִז עַד הִנֵּה אֵין הַזְּמַן מִסְפִּיק לְבָאֵר חֵלֶק מֵאֵלֶּף, אֵד בְּקִצּוֹר אֲרַשֵׁם קֶצֶת לְזַכְרוֹן בַּשָּׁנָת תַּקַּע"א נִסְתַּלַּק בְּשָׁלוֹם כַּנִּלְ וּבְאוֹתָהּ הַשָּׁנָה הַדְּפַסְתִּי אֶת הַסְּפָרִים בְּמֵאֵה־לּוֹב

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

דְּקָלָח לְעֵמֶר מִזֹּהַרְנִית וְצִי"ל "צַדִּיק צִנְיָ מִקֹּדֶשׁ שִׁדְרָה לְעֵהָר מִסְפָּרַי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוֹן לְכַנ"ל
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יִשְׁבֵּת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

לְקוֹטֵי מוֹהַר"ן תִּנְיָנָא וְהָאֱלָף־בֵּית וְהַקְצוֹר כַּנ"ל וּבְאוֹתָהּ שָׁנָה
יֵצְאֵתִי מִקְהֵלֶת קֹדֶשׁ נְעַמִּירוֹב וְקַבְעֵתִי דִירְתִי פֶה קְהֵלֶת קֹדֶשׁ
בְּרַסְלָב, אֲשֶׁר כָּל זֶה הָיְתָה צְמִיחַת קֶרֶן יִשׁוּעָה לְהַשְׁאֲרָתוֹ
הַקְדוּשָׁה בְּזֶה הָעוֹלָם לְדוֹרוֹת וְכַמְבֹאֵר מְעַט מִזֶּה לְמַעְלָה:
צֵא בְשָׁנַת תְּקַע"ב עָשִׂינוּ שְׂדוּף עִם בְּתוֹ הַצְדָּקָת מַרְת חַיָּה תְּחִיָּה
עִם בֶּן הַוְּתִיק מוֹרְנוּ יַעֲקֹב יוֹסֵף מִטְּשַׁעְרֵי כַּנ"ל וְגַם בְּזֶה יֵשׁ כַּמָּה
וְכַמָּה לְסֵפֶר וְאֵין הַזְמַן מִסְפִּיק וּבְאוֹתָהּ הַשָּׁנָה נִסְעֵתִי
לְקָרִימֵינְטְשָׁאק פַּעַם רֵאשׁוֹנָה וְגַם בְּזֶה יֵשׁ מְעַשָּׂה לְסֵפֶר:
צַב בְּשָׁנַת תְּקַע"ג נִבְנְהָ פַעַם שְׁנֵי הַבַּיִת הַמְדַרְשׁ הַחֲדָשׁ שֶׁלָנוּ
שֶׁהָיָה בְּבֵית אֲדוֹנָנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה שְׁנֵי שָׂרְף כַּנ"ל:
צַג בְּשָׁנַת תְּקַע"ד בֵּין יוֹם הַכַּפּוֹרִים לְסָכוֹת קָנִיתִי בֵּיתִי בִישׁוּעָתוֹ
הַגְּדוֹלָה יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ לְנֶצַח וְכַנ"ל וּבְאוֹתָהּ הַשָּׁנָה נִכְנַס לְהַכְּפָרִים
דְּפֶה אֶחָד הַמִּיחָד מֵאַנְשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהִכִּיר קֶצֶת אֶת רַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ
לְבָרְכָה בְּסוּף יָמָיו, אֲבָל עֲדִין לֹא יָדַע מִמֶּנּוּ כָּל מַחֲמַת שְׁזֶה
הָאִישׁ הָיָה רַף בְּשָׁנִים מְאֹד וְכַשְׁנִכְנַס לְאֶחָד מֵהַכְּפָרִים דְּפֶה כַּנ"ל
נִתְקָרַב אֵלַי וְנָתַתִּי לוֹ לְהַעֲתִיק כַּמָּה כְּתָבִים מֵעֶסְקֵי שִׁיחוֹתָיו
הַקְדוּשִׁים וּמִהַמְעֻשִׂיּוֹת כִּי אֵז לֹא נִדְפְּסוּ עֲדִין וְדַבַּרְתִּי עִמּוֹ הַרְבֵּה
וְעוֹרַרְתִּיו מִשָּׁנָתוֹ בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְאַחַר כֵּן אַחַר אֵיזָה שָׁנִים נִסְעֵ
עִמִּי לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְכָל זֶה הָיְתָה צְמִיחַת יִשׁוּעָה לְהַדְּפֵסֶת
הַמְעֻשִׂיּוֹת וְלַשְׁאֵר עֲנִינִים כַּאֲשֶׁר מִתְנוּצֵץ בְּלִבִּי בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ:

סֵדֶר לְקוֹטֵי עֲצוֹת הַיִּזְמִי:

נֵה עֵקֶר הַמַּחְלָקָת שָׁבָא עַל הָאָדָם הוּא מַחֲמַת פָּגַם אֲמוּנַת חַכָּמִים,
עַל שְׁלֹא הָאֱמִין בְּצַדִּיקִים שֶׁהֵם הַחַכָּמִים, וְדַבְּרִיהֶם וְסִפְרֵיהֶם
הַקְדוּשִׁים לֹא הָיוּ חֲשׁוּבִים בְּעֵינָיו כְּלוּם, וְהָיוּ בְּעֵינָיו אֵף לְמוֹתָר.

מִכָּל שָׂכָן וְכָל שָׂכָן אִם חָם וְשָׁלוֹם הָיָה מִלְּעֵיג עֲלֵיהֶם וְעַל יָדֵי כָּל
 זֶה בָּא מִחֲלֻקַּת כְּפִי הַפָּנִים חָם וְשָׁלוֹם. עַל כֵּן צָרִיךְ כָּל אֶחָד לָשׁוּם
 אֵל לְבוֹ לְהִתְבּוֹנֵן מִהֲמַחְלְקוֹת, כִּמְהָ הוּא צָרִיךְ לָשׁוּב עַל פְּגָם
 אֲמוֹנַת חֲכָמִים שְׁמֵשׁ בָּא הַמַּחְלְקוֹת. וְעַל יָדֵי זֶה יָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה
 וִיתְקַן פְּגָם אֲמוֹנַת חֲכָמִים וְיִחְזְרוּ כָּל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים וְיִהְיוּ
 נְחֻשְׁבִים בְּעֵינָיו. וַיֵּדַע וַיֵּאֱמִין כִּי כָּל צָרִיכִין לְהַעֲוֹלָם וְעַל יָדֵי זֶה
 יִהְיֶה נִטְהָר מִהַטְּנוּפוֹת הַנִּל, וְיִזְכֶּה לְעֵצָה שְׁלֵמָה, וְעַל יָדֵי זֶה יִהְיוּ
 נִמְתָּקִין כָּל הַצְּמֻצוּמִים שֶׁהֵם הַדִּינִים. וְכָל מָקוֹם שֶׁיֵּשׁ אִיזָה דִין
 וְצְמֻצוּם הַכֹּל נִמְתָּק עַל יָדֵי זֶה עַל יָדֵי תְּקוּן הָאֲמוֹנָה הַנִּל
 שְׁמֵאֱמִין בְּהַצְּדִיקִים אֲמֵתִיִּים וּבַסְּפָרִיִּים הַקְּדוּשִׁים (שם).

וּבְכָל פַּעַם שֶׁבָּא לְהַצְּדִיק צָרִיךְ שִׁירָאָה שְׁיִבּוֹא בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ,
 לֹא כִּמוֹ שֶׁכָּבָר הָיָה אֲצֵל הַצְּדִיק וְעָכְשׁוּ הוּא בָּא פַּעַם שְׁנִית. רַק
 כִּמוֹ שֶׁבָּא עָכְשׁוּ מִחֲדָשׁ פַּעַם רֵאשׁוֹן. כִּי צָרִיךְ לְהִתְחִיל בְּכָל פַּעַם
 מִחֲדָשׁ כִּי עֶקֶר הוּא הַהִתְחַלָּה עֵינֵי יִרְאָה אוֹת יג (שם סב).

וַיֵּדַע שֶׁהַצְּדִיקִים הַמְּנַהֲיָגִים הָאֲמֵתִיִּים יֵשׁ בָּהֶם כִּמְהָ שְׁנוּיִים בְּעֵינֵי
 הַנְּהַגַּת בְּנֵי הָעוֹלָם הַמְּתַקְרָבִים אֲלֵיהֶם. כִּי לְפַעְמִים הַצְּדִיק
 מִתְקָרֵב עֲצֻמוֹ אֵל הָעוֹלָם מְאֹד, וְלְפַעְמִים הוּא מְכַסֶּה עֲצֻמוֹ
 וּמַעֲלִים עֲצֻמוֹ מֵהֶם וּמִתְרַחֵק מֵהֶם מְאֹד. וְלֹא דֵי שֶׁמִּתְרַחֵק מֵהֶם
 וּמִתְרוֹמֵם מֵהֶם וְאֵינָם יְכוֹלִים לְהִתְקָרֵב אֵלָיו, אֲף גַם נוֹפְלִים עָלָיו
 קְשִׁיּוֹת וְתַמִּיהוֹת, עַד שֶׁנֶּעְקָם וְנִתְבַּלְבַּל מֵהֶם מִהֲנִהְגוּתוֹ עִמָּהֶם,
 וְכָל זֶה לְטוֹבַת הַמְּתַקְרָבִים אֵלָיו. עַל כֵּן אֵל יִבְהַלּוּךְ רַעֲיוֹנְךָ עַל זֶה
 כִּי הַכֹּל לְטוֹבַתְךָ (שם סג).

סדר ספורי מעשיות היומיומי:

וְהַסִּית הָעֶבֶד אֶת הָאָדוֹן (הֵינּוּ בֵּן הַמִּלָּךְ הָאֲמֵת) לְשָׂאֵל אוֹתוֹ (אֶת אָדָם
 הַיָּעַר) מֵהָ זֹאת, וּשְׂאֵלוֹ יִשָּׁיב לוֹ, שְׂוֵהוּ אִיךְ שֶׁהַחֲמָה עוֹשָׂה מִלְּבוֹשׁ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'קמ ׀ זאמר מוהרנ"ת זצ"ל "צדק מצוי מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ׀
׀ זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ׀

לְהִלְבֵּנָה, וְאָמְרוּ כָּל הַחַיִּוֹת שֶׁל הַיַּעַר: הֲיִוֹת שֶׁהִלְבֵּנָה עוֹשֶׂה לָּהֶם טוֹבוֹת גְּדוֹלוֹת, כִּי עָקַר מִמְּשַׁלְּתָם הוּא בְּלִילָה, כִּי לִפְעָמִים הֵם צָרִיכִין לָכֶנֶס בְּיָשׁוּב, וּבַיּוֹם אֵין יְכוּלִים, וְעָקַר מִמְּשַׁלְּתָם בְּלִילָה, וְהִלְבֵּנָה עוֹשֶׂה לָּהֶם טוֹבָה כָּזוֹ, שֶׁמֵּאִירָה לָּהֶם, עַל כֵּן הַסְּכִימוּ שִׁיעֲשׂוּ נִגּוּן חֲדָשׁ לְכַבוֹד הַלְבֵּנָה, וְזֶהוּ קוֹל הַנְּגִינָה שֶׁאַתֶּם שׁוֹמְעִים (דְּהֵינּוּ שֶׁכָּל הַחַיִּוֹת וְהָעוֹפוֹת מִנְּגִינִים נִגּוּן חֲדָשׁ לְכַבוֹד הַלְבֵּנָה, שֶׁקִּבְּלָה מִלְּבוֹשׁ מִן הַחֲמָה) וְכִשְׁשָׁמְעוּ שֶׁזֶּהוּ נִגּוּן, הָטוּ אֲזָנָם יוֹתֵר וְשָׁמְעוּ שֶׁהוּא נִגּוּן נִפְלָא וְנָעִים מְאֹד מְאֹד וְאָמַר לָהֶם הָאָדָם הַיַּעַר הֵנּוּ"ל: מַה זֶּה חֲדוּשׁ אֲצִלְכֶם הֲלֹא יֵשׁ אֲצִלִּי כָּלִי, שֶׁקִּבְּלָתִי מֵאֲבוֹתַי, שֶׁהֵם יָרְשׁוּ מֵאֲבוֹת אֲבוֹתֵיהֶם, שֶׁהִכְלִי עֲשׂוּיָה עִם עָלִים וְצְבָעוֹנִים כְּאֵלוֹ, שֶׁכִּשְׁמַנִּיחִים הִכְלִי הַזֹּאת עַל אֵיזָה בְּהֵמָה אִו עוֹף, אֲזִי תִּכְרַף מִתְּחִיל לְנִינְן הַנְּגִינָה הַזֶּה אַחֲר־כֵּךְ חֲזַר וְנִעֲשָׂה הַחוּכָא הֵנּוּ"ל, וְנִעֲשָׂה יוֹם וְהָלַךְ לוֹ הָאָדָם הַיַּעַר הֵנּוּ"ל, וְהוּא (הֵינּוּ בֶן הַמֶּלֶךְ הָאֱמֶת) הָלַךְ לְחַפֵּשׂ אַחֲרֵי הִכְלִי הֵנּוּ"ל וְחַפֵּשׂ בְּכָל אוֹתוֹ הַחֶדֶר וְלֹא מָצָא, וְלִהְיוֹן יוֹתֵר הָיָה מִתִּירָא לִילָךְ וְהֵם, הֵינּוּ הָאָדוֹן (שֶׁהוּא בֶן הַמֶּלֶךְ הָאֱמֶת) וְהָעֶבֶד (שֶׁהוּא בֶן הַשְּׂפָחָה בְּאֱמֶת, שֶׁהָיָה מִתְּחִלָּה מֶלֶךְ כִּנֵּ"ל), הָיָו מִתִּירָאִים לֹאמַר לְאָדָם הַיַּעַר הֵנּוּ"ל שִׁיּוֹלִיכֶם לְיָשׁוּב; אַחֲר־כֵּךְ בָּא אָדָם הַיַּעַר הֵנּוּ"ל וְאָמַר לָהֶם, שִׁיּוֹלִיכֶם לְיָשׁוּב, וְהוֹלִיךְ אוֹתָם לְיָשׁוּב וְלָקַח אֶת הִכְלִי הֵנּוּ"ל וְנִתְּנָה לְבֶן הַמֶּלֶךְ הָאֱמֶתִי וְאָמַר לוֹ: הִכְלִי אֲנִי נוֹתֵן לָךְ, וְעַם הָאָדָם הַזֶּה (הֵינּוּ הָעֶבֶד שְׁלוֹ, שֶׁהוּא בֶן הַשְּׂפָחָה בְּאֱמֶת, שֶׁהָיָה מֶלֶךְ תְּחִלָּה מִחֲמַת הַחֲלוּף, כִּנֵּ"ל) תִּדְעַ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִמּוֹ וְשִׂאֵלוֹ אוֹתוֹ: לְהִיכֵן נִלְךְ? אָמַר לָהֶם, שִׁישְׂאֵלוֹ וַיְדַרְשׁוּ אַחֲרֵי הַמְּדִינָה, שֶׁנִּקְרָאת בַּשֵּׁם הַזֶּה: הַמְּדִינָה טַפְּשִׁית וְהַמֶּלֶךְ חָכָם (דָּאֵם נִירִישַׁע לֵאנֵד אוּן דְּעַר קְלוּגִיר מִלְכוּת־בְּזָה הַלְשׁוֹן סִפְר רַבְנּוּ, נְרוּ יָאִיר) שִׂאֵלוֹ אוֹתוֹ: לְהִיכֵן וְלֵאזִיזָה צַד נִתְּחִיל לְשִׂאֵל אַחֲרֵי הַמְּדִינָה הַזֹּאת? הֲרָאָה לָהֶם בְּיָדוֹ לְצַד פְּלוּנֵי

(בְּמִרְאֵה בְּאַצְבָּע)
וְאָמַר הָאָדָם הַיָּעָר לְהֵבֶן מִלֶּךְ הָאֲמֹתַי: לֵךְ לְשָׁם,
אֶל הַמְּדִינָה הַנִּ"ל,
וְשָׁם תָּבוֹא אֶל הַגְּדֹלָה שְׁלֶךְ.

סֵדֶר שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

(ב) אין מרקדין הקמח בתחלה אפילו ע"י שינוי אבל אם רקדו מאתמול ונפל בו צרור או קיסם ורוצה לרקדו פעם שנית מותר אף בלא שינוי: הגה ויש אומרים דמותר ליטול הצרור או הקיסם בידו (רשב"א) אבל יש מחמירין ואוסרין (המגיד פ"ג) ואם לא נפל בו דבר אלא שרוצה לרקדו שנית כדי שיהא הפת נאה צריך שינוי קצת כגון על גבי שלחן: הגה והוא הדין דמותר לעשות על ידי נכרי אפילו תחלת הרקידה אם ישנה קצת (ב"י): **(ג)** הלש עיסה ביום טוב יכול להפריש ממנה חלה ולהוליכה לכהן (שרי אפילו הפרישה מאתמול) אבל עיסה שנלושה בערב יום טוב אסור להפריש ממנה חלה ביום טוב: הגה אלא אוכל ומשייר קצת ולמחר מפריש מן המשוייר חלה ומותר לאפות הפת על ידי שיאכל ממנו ויפריש אח"כ חלה (ב"י) ואם רוצה יוכל ללוש עוד עיסה אחת ביום טוב ויצרפם יחד ויפריש מאותה עיסה גם על מה שלש מערב יום טוב (הגהות מיימוני פ"ג ומרדכי פרק אלו עוברין וב"י בשם תוס' פרק קמא דביצה):

(ד) המפריש חלה ביום טוב והיא טמאה לא יאפה אותה ולא ישרפנה שאין שורפין קדשים ביום טוב אלא מניחה עד הערב ושורפה: **(ה)** מותר לעשות ביום טוב פתין גדולים ולא חיישינן שמתוך כך יבא לאפות יותר ממה שצריך: **(ו)** היה לו קמח או עיסה בשותפות עם נכרי אסור לאפותה ביום טוב אלא יחלקנה ויאפה את שלו: **(ז)** אם יש לאדם הרבה פת נקייה אינו אופה פת אחרת אלא אם כן יש לו בני בית שרגיל להאכילם פת הדראה אבל אם יש לו פת הדראה הרבה יכול לאפות פת נקייה: **(ח)** אסור לעשות שאור ביום טוב אלא ע"י שינוי מפני שהיה אפשר

לעשותו מבעוד יום: (ט) אפילו נשחטה הבהמה מערב יום טוב מותר להפריש המתנות ביום טוב:

סימן תקז (א) אופין בפורנ"י דהיינו תנורים שלנו הגדולים ופיהם בצדם ובלבד שלא תהא חדשה דחיישינן שמא תפחת ויפסד הלחם וימנע משמחת יום טוב ומחמין חמין באנטיכי (פי' יורה גדולה): (ב) אף על פי שעצים שנשרו מן הדקל ביום טוב או בשבת שלפניו אסור להסיקן אם נשרו ביום טוב בתוך התנור מרבה עליהם עצים מוכנים (שלא יהיו עצי איסור ניכרים) (ר"ן פ"ק דביצה) ומבטלן ובלבד שלא יגע בהם עד שיתבטלו ברוב אבל אם נפלו בתנור בשבת אסור להסיקן ביום טוב שלאחריו אפילו על ידי ביטול ברוב: (ג) אסור ליקח עץ מבין העצים לחתות בו האש בתנור דהוי ליה מתקן מנא: (ד) תנור שנפל לתוכו מטיח הטיט אם אפשר לאפות ולצלות בו בלא גריפה ולא יתחרך הפת או הצלי אסור לגרפו מפני שהוא מטלטלו שלא לצורך אבל מותר להשכיב האש והאפר שבו כדי שיהיה חלק ולא יגע בפת כלל אע"פ שאם היה נוגע בו לא היה כדי לחרכו אבל אם יש בטיח שנפל לתוכו כדי לחרך הפת או הצלי אם היה נוגע בהם אף על פי שבלא גריפה היה אפשר לאפות ולצלות בו כיון שהיה מתחרך מותר לגרפו דחשיב טלטול לצורך ודוקא בתנורים שלהם שהיו מדבקים הפת סביבם ואין צריכים לגרפם אלא מהטיח שנפל לתוכו אבל תנורים שלנו כיון שאי אפשר לאפות בהם בלא גריפה מותר לגרפן מהאפר והגחלים ואע"פ שהוא מכבה אי אפשר בלא כן וכשם שמותר להבעיר לצורך אוכל נפש כך מותר לכבות לצורך אוכל נפש והרי זה כמניח בשר על הגחלים וכן נהגו:

סֵדֶר לְקוּטֵי תַפְּלוֹת הַיּוֹמִי:

קמז: וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִילֵנוּ מִכָּל מִיַּיִ חֲלָאִים וּמִכְאוּבִים וּמִכָּל מִיַּיִ חֲלָשׁוֹת, וְתַחֲמַל עַל כָּל חוֹלֵי עַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כָּבַר נָפְלוּ לְמִשְׁכָּב, שֶׁתִּשְׁלַח לָהֶם מְהֵרָה זַעֲמָה טוֹבָה, וְעַל יְדֵי זֶה יֵצְאוּ מֵהֶם כָּל הָאֲרָסִיִּים רָעִים שֶׁל הַדָּמִים הָעֲכוּרִים, וְעַל יְדֵי זֶה תִּרְפְּאֵם רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּרַחֲמֶיךָ וְתִשְׁלַח עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ שְׂמֻחָה גְדוֹלָה בְּאַמֶּת וְנִזְכָּה שִׁיְהִיָּה נִמְשָׁךְ עָלֵינוּ תָּמִיד הַשְׂמֻחָה שֶׁל יוֹם טוֹב עַל יְדֵי זַעֲמָה טוֹבָה דְקָדְשָׁה, שֶׁנִּזְכָּה לְהַכְנִים כָּל כַּחוֹתֵינוּ בְּשַׁעַת עֲשִׂיַת כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה וְכָל דְבָר שֶׁהוּא רְצוֹנָךְ, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהַזִּיעַ זַעֲמָה טוֹבָה וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה תָּמִיד לְשְׂמֻחָה שֶׁל יוֹם טוֹב, לְגִיל וְלִשְׂמִיחָה בְּךָ תָּמִיד בְּכָל יוֹם וְיוֹם, עַל אֲשֶׁר זָכִיתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיִם, וּבְחֵרֶת בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְרוּמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּכָנוּ לְעַבֹדְתֶךָ וְשִׂמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

קמח: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֶתָּה יוֹדֵעַ כִּפְּתָה וְכִפָּה מִזִּיק לָנוּ הָעַצְבוֹת חַם וְשָׁלוֹם, אֲבָל מַה נַּעֲשֶׂה וְהָעַצְבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה מִתְגַּבְּרִים עָלֵינוּ בְּכָל פֶּעַם בְּהַתְגַּבְּרוֹת גְּדוֹל בְּלִי שְׁעוֹר, עַד אֲשֶׁר "כָּשָׁל כַּח הַסִּבָּל" וּמַה נַּעֲשֶׂה וְעוֹזוֹנוֹתֵינוּ עָשׂוּ, אֵךְ כָּבַר הַזֵּהרָתָנוּ שֶׁאֵף עַל פִּי כֵן צָרִיכִין לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה תָּמִיד, וְכָל אָדָם כְּמוֹ שֶׁהוּא צָרִיךְ לְהַתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעַצְבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה, וּלְהִכְרִיחַ עֲצָמוֹ בְּכָל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה תָּמִיד:

קמט: עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ מָלֵא רַחֲמִים שֶׁתְּחוּם וְתַחֲמַל וְתִרַחֵם עָלֵינוּ בְּכָל עֵת, וְתַעֲזָרֵנוּ לְשִׂמְחָה אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּכָל מִיַּיִ עֲצוֹת וְדַרְכִים, בְּאִפֵּן שֶׁנִּזְכָּה לְהִרְחִיק הָעַצְבוֹת מֵאֲתָנוּ בְּכָל עֵת, וְלְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה תָּמִיד, עַד שֶׁנִּזְכָּה שִׁיְהִיָּה נִמְשָׁךְ עָלֵינוּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ד'קמ"ד ❦ צַמֵּר מַזְוֵה רַנְיָת דַּצִּי"ל "צַדִּיק צַמֵּר מַקְוֵה שִׁדְדָה צַחֵד מַסְפְּרֵי רַבְּנָו יַהֲיֶה תִיקוֹן לְכָל" ❦
❦ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הַצִּדָּקָה "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ❦

הַשְׂמֵחָה שֶׁל יוֹם טוֹב קָדֵשׁ, וְנִזְכָּה לְהַתְּבוֹנֵן וּלְהֶאֱמִין בְּמַעֲשֵׂי ה' וְנִפְלְאוֹתָיו, אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל יוֹם נִפְלְאוֹת וְנִסִּים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים לְחִזְקָנוּ וּלְאַחֲזָנוּ (וּלְאַמְצָנוּ) לְבַל נִמוּט לְעוֹלָם חַם וְשָׁלוֹם, כַּאֲשֶׁר כָּבַר גְּלִית דְּעֵתָנוּ לְרֵאוֹת מְעַט מִרְחוֹק חֲסָדֶיךָ וְנִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "מֵאֵת ה' הִיִּתָּה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ זֶה הַיּוֹם עָשָׂה ה' נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בּוֹ שִׂמַּח נֶפֶשׁ עַבְדְּךָ, כִּי אֵלֶיךָ ה' נִפְשִׁי אֲשָׂא" חִזְקֵנִי וְאַמְצָנִי וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּדַרְכֵי חֲסָדֶיךָ וְנִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרָאוֹת שְׂאֵזֻכָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד בְּאַמֶּת, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

תְּפִלָּה ז קנ: "רַחֲמֶיךָ רַבִּים ה' כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲיִנֵּי רַחוּם וְחַנוּן ה' אֲרָךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד חַנוּן וְרַחוּם ה' אֲרָךְ אַפִּים וּגְדֹל חֶסֶד, טוֹב ה' לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים" כֵּן תְּרַחֵם עָלֵינוּ "אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים, מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דִלּוֹנוּ מְאֹד ה' ה' אֵל רַחוּם וְחַנוּן, אֲרָךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת" אָבִינוּ אָב תְּרַחֲמֵן הַמְּרַחֵם רַחֵם נָא עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים בְּרַחֲמֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים חוּסָה עָלֵינוּ כְּרַב רַחֲמֶיךָ כְּגֹדֶל חֲסָדֶיךָ, תְּמוֹן מַעֲיָה וְרַחֲמֶיךָ אֵל יִתְאַפְּקוּ עָלֵינוּ, יַעֲזָרְנוּ רַחֲמֶיךָ וְחַנּוּנוֹתֶיךָ עַל בָּנֶיךָ, וְרֵאֵה עֲנִינוּ וְעַמְלָנוּ, וְחַמֵּל עָלֵינוּ לְמַעַנְךָ מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים תָּמִיד וְתֵן לָנוּ מִנְהִיג אֱמֶתִי שִׂיְהִיָּה רַחֲמָן בְּאַמֶּת, וְקִיָּם לָנוּ מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "כִּי מִרַחֲמָם יִנְהַגִּם":

קנא: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, "רֹעָה יִשְׂרָאֵל הָאֲזִינָה נוֹהֵג כִּצְאֵן יוֹסֵף, יוֹשֵׁב הַכְּרוֹבִים הוֹפִיעָה" אֵתָה עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֲסָדִים רַבִּים וְעֲצוּמִים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וְנָתַתָּ לְיִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר וְדוֹר מִנְהִיגִים אֱמֶתִיִּים אֲשֶׁר הוֹרוּ אֶת יִשְׂרָאֵל אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יִלְכוּ בָּהּ וְאֵת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ חוּסָה עָלֵינוּ גַם עֵתָה בְּדוֹר הַזֶּה וְשִׁלַּח לָנוּ רוּעָה נְאֻמָּן מִנְהִיג

אֲמַת רַחֲמָן אֲמַתִּי, אֲשֶׁר יוֹכֵל לְנַהֵג אוֹתָנוּ בְּרַחֲמִים וּבְחַמְלָה כְּמוֹ
מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שִׁירְחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמָנוֹת הָאֲמַתִּי לְהוֹצִיא
אוֹתָנוּ מֵעֲוֹנוֹת, אֲשֶׁר זָהוּ עֵקֶר הַרַחֲמָנוֹת עַל עַמּוֹד יִשְׂרָאֵל, כִּי זָהוּ
עֵקֶר הַרַחֲמָנוֹת הַגָּדוֹל מְכֹל מִיַּי רַחֲמָנוֹת לְהוֹצִיא יִשְׂרָאֵל מֵעֲוֹנוֹת
כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדֹל קְדוּשַׁת נַפְשֵׁנוּ בְּשִׁרְשֵׁנוּ, אֲשֶׁר כָּל נַפְשוֹתֵינוּ
חַצוּבוֹת וְנִמְשָׁכוֹת מִמָּקוֹם גְּבוּהָ וְעֲלִיּוֹן וְדַק וְקְדוֹשׁ מְאֹד מְאֹד, וְאָנוּ
רַחוּקִים לְגַמְרֵי מַעְוֵן, וְאִין שׁוֹם עֵז וּפְגָם שִׁיךְ לָנוּ כָּלֵל, לְגַדֵּל
דְּקוּתָנוּ וְרוּחַנִיּוֹתָנוּ בְּשִׁרְשֵׁנוּ, עַד אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לָנוּ לִשְׂאֵא עָלֵינוּ
עַל עֵז אֶחָד, מְכֹל שְׂכֵן עַל עֲוֹנוֹת וְחַטָּאִים וּפְשָׁעִים רַבִּים וְעַצוּמִים
וּפְגָמִים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים אֲשֶׁר נִלְכַּדְנוּ בָּהֶם:

קִנְיָ: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם מָלֵא רַחֲמִים, אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ גְּדֹל הַרַחֲמָנוֹת
אֲשֶׁר עָלֵינוּ בָּעֵת הַזֹּאת בְּכִלְלִיּוֹת וּבְפִרְטִיּוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל, כִּי רַע וְמַר כִּי נִגַּע עַד הַנְּפֶשׁ, "כִּי עֲוֹנוֹתַי עָבְרוּ רֵאשִׁי,
כְּמִשָּׂא כְּבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי", "הִבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה" הֵיִשׁ מִכְּאוּב
כְּמִכְּאוּבֵי הָעֵז לְנַפְשׁ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהוֹרָה וְהַנּוֹרָאָה דְקָה
וְרוּחַנִיּוֹת מְאֹד מְאֹד וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׂכָל הַיְסוּרִים שֶׁבְּעוֹלָם, אֵינָם
נְחַשְׁבִּים לְיְסוּרִים כָּלֵל, כְּנֶגֶד יְסוּרֵי הַנְּפֶשׁ מִיִּשְׂרָאֵל כְּשֶׁנּוֹפְלֵת
בְּאִיזָה עֵז וּפְגָם חַם וְשְׁלוֹם, מְכֹל שְׂכֵן וְכָל שְׂכֵן בְּעֲוֹנוֹת רַבִּים חַם
וְשְׁלוֹם אִוִּי לָנוּ מְאֹד, "אִוִּי נָא לָנוּ כִּי חַטָּאנוּ" כִּי מִי יוֹכֵל לְסַבֵּל כְּבֵד
מִשָּׂאוֹת כְּאַלְהָה, וְאֵיכָכָה תַעֲצֹר כַּח נְפֶשׁ דַּק וְרוּחַנִי כְּזֶה, זָכָה וְצָחָה
קְדוּשָׁה וְטְהוֹרָה, מְגֻדֵּלֵת בְּהֵיכַל הַמֶּלֶךְ לְפָנָי וּלְפָנֵים, "בֵּית מֶלֶךְ
פְּנִימָה", שֶׁתִּשָּׂא עָלֶיהָ גְּשָׁמִיּוֹת כְּזֶה, עֲכִירוֹת כְּזֶה, לְכֹלֹךְ וְטִנוּף
וְזַהֲמָה שֶׁל עֵז אֶחָד "אֵיכָה יוּעַם זָהָב, יִשְׁנָא הַכֶּתֶם הַטוֹב
תִּשְׁתַּפְּכְנָה אַבְנֵי קֹדֶשׁ, בְּרֵאשׁ כָּל חוֹצוֹת" לֹא יִדְעֵתִי נַפְשִׁי, אֵיךְ
אֲנִי יְכוֹל לְחִיּוֹת אֲפֹלוּ יוֹם אֶחָד, כִּי נִלְאַתִּי נִשָּׂא עַל מִדְּהַבָּה שֶׁל

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'קמו זאמר מוהר"נ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שידך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל"
זאמר "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

עֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וּפְגָמִים רַבִּים וְעֲצוּמִים כְּאֵלֶּה מֶה נִתְּאוּנָן וּמֶה
נִזְאֵמֵר "מֶה נִדְבַר וּמֶה נִצְטַדֵּק, הָאֱלֹקִים מָצָא אֶת עֹז עַבְדֶּיךָ",
הִנָּנוּ בְּיָדְךָ כַּחֲמֵר בְּיַד הַיּוֹצֵר: